ఉద్యోగ విన్యాసాలు

కశింకోట ప్రభాకరదేవ్

రేపు! రేపే జాయినవ్వాలి కాలేజీలో. రేపట్నుండి తనుకూడా స్టూడెంట్. కాలేజీ స్టూడెంట్! ఇంకా విద్యార్థిగానే వుంటాడు. ఏ బరువూ, బాధ్యతలు తననంటవు. చీకు చింతా లేకుండా మరో మూడు సంవత్సరాలు గడిపేయవచ్చును.

ఇలాంటి ఊహలతో ప్రొద్దుపోవడం గమనించలేదు రాంబాబు.

వెలుతురుతో చీకటి కొట్లాటకు దిగిన సమయం అది! వెలుతురు క్రమక్రమంగా మందగిస్తుంది. సూర్యుడు పశ్చిమాన కృంగిపోతున్నాడు.

'ఏరా బాబు! చీకట్లో కూర్చోడం ఏంటి? లైటు వెలిగించరాదూ?'

తల్లి ప్రశ్నకు వులిక్కిపడ్డాడు. ఊహా ప్రపంచంలోంచి జారిపడ్డాడు. మెల్లగా లేచి గోడనున్న లైట్‌స్విచ్ వేసాడు.

'మీ మామయ్య వచ్చారట. నీతో ఏదో మాట్లాడాలంటూ కబురు పంపేరు. నోసారి వెళ్ళిరా' అంది.

'ఎవరూ! మామయ్యే!' సందేహం వచ్చింది రాంబాబుకు. మామయ్యంతటివాడు తనకు కబురుపెట్టడం ఏంటి? రియల్లీ వండర్‌ఫుల్...మోస్ట్ అన్నేచురల్ మ్యాన్.

రాజకీయాలలో ఆరితేరిన మనిషతను. ప్రజలందరూ అతన్ని రాజకీయ నీతిజ్ఞుడు అని అంటుంటారు. ఆమాట అక్షర సత్యమే ననిపిస్తుంది మామయ్య ఆస్తినిచూస్తుంటే. సర్లేం...అదంతా తనకెందుకుగాని, తన నెందుకు రమ్మనమన్నట్టు? అదే పెద్ద 'డౌట్'గా వుంది.

డ్రెస్ మార్చుకుని సీటుగా తయారయ్యాడు.

'మామయ్య దగ్గరకు వెళ్ళొస్తానమ్మా!' అన్నాడు.

'ఉండ్రా. మీ నాన్నగారుకూడా వస్తారంట' అంది అమ్మ.

'ఊఁ...రానీ...రానీ. కావలిసిందే అక్కి వార్ని దర్శించుకోటానికే' మనసులోనే ఆ మాట అనుకుని,

'త్వరగా రమ్మనమనమ్మా!' అన్నాడు పైకి.

ఇంతలో రానే వచ్చేసారు నాన్నగారు. భుజంమీద వున్న కండువాను సర్దుకుంటూ 'పదరా!' అన్నారు.

ఇద్దరం బయల్దేరాం.

ఆ వూరికి చాలా కొద్దిదూరంలో ఒక అందమైన పూలతోట వుంది. ఆ తోట మధ్యగా మరింత అందంగా చక్కని భవంతి వుంది. దీపాలమధ్య ఠీవిగా...ముద్దొచ్చేలాగ వుంది ఆ భవనం. రహదారి బంగళా అనబడు ఆ భవంతిలోనే శ్రీవారి తాత్కాలిక మకాం.

శ్రీవారిని దర్శించుకోడాని కప్పుడే ఆవూరి రాజకీయ భక్తులు క్యూలో నిలబడ్డారు.

మెల్లెక్కుతూ వాళ్ళ (భక్తుల) ముఖాల్ని పరిశీలనగా చూశాను. మా వూరి రాజకీయ పక్షులు, కంట్రాక్టర్లు, సూపర్‌వైజర్లు మొదలగు వారితోపాటు, కౌన్సిలర్లు, ప్రజాసేవకులు కూడా కన్పించారు.

వాళ్ళందరినీ దాటుకుంటూ మెయిన్ రూంని సమీపించాం. సిల్కుడోర్ కర్టెన్‌ను ప్రక్కకు నెట్టి లోన కడుగువేయబోతున్న నేను 'టక్కు'న ఆగిపోయాను.

గది మధ్యనున్న సోఫాలో మామయ్య ఆసీనులై వున్నారు. అతనిచుట్టూ నలుగురు పెద్దమనుష్యులు కూర్చుని వున్నారు. అందులో ఎవరో భక్తుడు కానుకలు సమర్పించిన కరెన్సీ కానుక టేబులుమీద వుంది. శ్రీవారికి నైవేద్యం సమర్పించి, తన కోరికను విన్నవించు కుంటున్నాడొక భక్తశిఖామణి! టేబులుమీద వున్న కరెన్సీని కళ్ళలోనే ఎంతుంటుందో అంచనా వేసి చిర్నవ్వు చిందించారు శ్రీవారు.

భక్తుడు హాయిగా శ్వాస పీల్చుకున్నాడు.

అంతవరకు భక్తులమధ్య కొలువైయున్న శ్రీవారి దృష్టి, అకస్మాత్తుగా గుమ్మంవద్ద నిలబడిపోయిన మేనల్లుడిపైన పడింది.

'అరేఁ! రా! బాబూ రా!! ఎంతసేపయింది వచ్చి?' ప్రశ్నించారు.

సమాధానంగా తను నమస్కారం చేసి 'ఇప్పుడేనండి.' అన్నాను లోపలికి వెళ్తూ.

నాన్నకూడా నా వెనుకనే వచ్చేరు. నాన్నని చూడగానే మామయ్య సంతో

షంతో 'రా బావా! కూర్చో' అన్నారు సోఫాను చూపిస్తూ.

యిద్దరం కూర్చున్నాం.

'ఆc...బావా! అందరూ కులాసాయేనా?' ప్రశ్నించారు. 'అన్నట్టు ఏం తీసుకుంటారు? కాఫీయా ... కూల్ డ్రింక్సా?' అంటూ, నాన్న ఏంవద్దని చెబుతున్నా వినిపించుకోక—

'ఏయ్ సెక్రెటరీ! కూల్ డ్రింక్స్ తెప్పించు' అన్నారు.

ఈ మర్యాదకి వుబ్బి తబ్బిబయ్యారు నాన్న.

మామయ్య యిదువరకెన్నడూ యిలా పలకరించటం నే నెరగను. ఎప్పుడూ చాలా బిజీగా వుంటాడా మనిషి! రాజకీయాలు అతడ్ని చాలా గొప్పవాడిగా మార్చివేసాయి. అంతటి గొప్పవాడు తనతో...ఆఫ్టాల్ ... వో ఎల్డీసీ గాడితో మాట్లాడి, కూల్ డ్రింక్స్ యిస్తున్నాడంటే నిజమని నమ్మలేక, ఆ సందేహంలోనే కొట్టుమిట్టాడుతున్నాడు నాన్న.

'ఏంటి చెప్మా! మామయ్యలో యింత పెద్దమార్పు? వీల్లేదు. మామయ్యలాంటి వారు మారరు. మారలేరు. ఏదో స్వార్థం వుంటేనే తప్ప!

వీళ్ల దృష్టిలో బంధుత్వాలు కేవలం ఉలిపిరి కాగితాలు. అవసరం అనుకుంటే వాటిని చించుకొని పోగలరు. లేదా, వాటిని అడ్డంపెట్టుకుని తమ పనులు నెరవేర్చుకోగలరు. అంతా పాలిటిక్స్ ... ! జీవితంలో రాజకీయాలు.

యింతలో కూల్ డ్రింక్స్ వచ్చాయి. ముందుగా మామయ్య నాకు, నాన్నకు వాటిని స్వయంగా అందించి, తనుకూడా ఒకటి తీసుకున్నాడు.

'ఆc. రామం! నీ చదువు కంప్లీటయింది కదూ?' ప్రశ్నించాడు.

'తన చదువులో యిన్నాళ్ళికి మామయ్యకేం పనొచ్చింది చెప్మా!?' అని మనస్సులోనే అనుకుని—

'లేదు మామయ్యా! యింకా చదవాలనుంది. డిగ్రీలో చేరుతున్నాను' అన్నాను.

మామయ్య నవ్వేడు 'అలాగ్రటా!' అంటునా.

'చదువుకో. కాని, చదువయింతర్వాత ఏం చేస్తావ్?' ప్రశ్నించాడు.

'ఏం చేస్తానేంటి? వుద్యోగం.'

'ఆc...వుద్యోగం కొరకేకదా ఈ చదువులు. ఆ వుద్యోగం ఏదో యిప్పుడే యిప్పిస్తాను. వెంటనే చేరు.'

నా గుండె ఆగినంత పనయింది. 'చదవొద్దంటాడేంటి? కాలేజీలో చేరాలని తనెంత ఆశపడుతున్నాడు!'

'ప్చ్...వీల్లేదు మామయ్యా! వీల్లేదు. నీమాట పాటించలేను సారీ...అయామ్ వెరీ వెరీ సారీ!' లోలోపలే అనుకుని నాన్న వేపు తిరిగిచూసాను బేలగా.

ఏదో చెబుతున్నాడు మామయ్య.

'ఏమంటా రండి బావగారు! చక్కని వుద్యోగం. చదివి ఏం చేస్తాం చెప్పండి. బోడి డిగ్రీవచ్చినా మహా వస్తే నెలకు మూడొందలు...నాల్గొందలకన్నా ఎక్కువ వచ్చినా రాదు. యిప్పుడు మనకు తెలిసిన కంపెనీలో మంచివుద్యోగం ఖాళీగా వుంది. జీతం ఎనిమిదొందలు' అన్నాడు మామయ్య.

'ఏంటీ...! ఎనిమిదొందలే...?' నాన్న సంతోషాన్ని పట్టలేక ఆమాట పైకి గట్టిగా అనేసాడు.

మామయ్య మీసాలచాటున నవ్వుకున్నాడు.

'అలాగయితే వెంటనే చేరుతాడు. నిక్షేపంలాంటి వుద్యోగం ఎవరైనా కాదనగలరా?' అన్నాడు నావైపుచూసి నాన్న.

నాలో కోపం కట్టలు త్రెంచుకుంది. కాని నేను నిస్సహాయుణ్ణి!

'మామయ్యా! వేశావ్ ఏదో ఎత్తువేసి నాన్నని కాంట్రాక్టరుచేసాక ఏం లేకుండా... ఏ స్వార్థం లేకుండా మేనల్లుడికి ఎనిమిదొందల వుద్యోగం యిప్పిస్తున్నావంటే నమ్మేసే ఫూల్‌నికాదు. నీ...నీ...కూతుర్ని — మెల్ల కన్ను కూతుర్ని నాకు కట్టబెట్టాలనే కదూ నీప్లాన్? తెలీదనుకున్నావా?' అనుకున్నాను.

'సర్లేc... మీరింక వెళ్ళండి. నే నర్జంటుగా ఢిల్లీకి వెళ్ళాలి. ప్లేన్‌కు టైం అయింది' అన్నాడు లేస్తూ.

నాన్నకూడా లేచారు.

'వస్తాం' అనిచెప్పి, వో నమస్కారం పారేసి నాన్నవెనకాలే బయల్దేరాను బైటకి.

కొంతదూరం నడిచాక, నాన్న నావైపు తిరిగి—'ఏరా! చక్కని వుద్యోగం కదూ!? అదృష్టవంతుడివి.' అన్నారు.

'అవును నాన్న అలాగే అంటాడు. అనడూ మరి? ఎనిమిదొందల జీతం అనగానే పొంగిపోయి, తను అదృష్టవంతుడినని పొగిడేస్తున్నాడు' కాని...కాని, తన దురదృష్టం నాన్నకేం తెల్సు?'

ఎనిమిదొందల జీతం రావడం అదృష్టమే! మువ్మాటికి గొప్ప అదృష్టం. అయితే... ఆc... మెల్ల కన్నమ్మాయిని — మోస్ట్ ఆక్వర్డ్ అమ్మాయిని కట్టుకుని, జీవితాంతం తన పెళ్లాం అంటూ బాధపడాలి. పదిమంది ఫ్రెండ్సు తనని, తన పెళ్లాన్ని, చూసి—

'పాపం... దురదృష్టవంతుడు. పూర్ ఫెలో...పిటీయు' అంటుంటే బాధపడేది

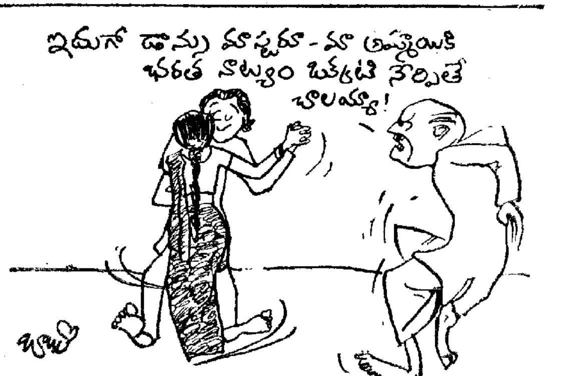

నెం. 80: 16 క్లబ్బులు (తెలుగు అనువాదం)

1. ప్రస్తుత సంబంధ కార్యనిర్వాహణలు / భావములు అనుసరించబడనియెడల మానవీయ సంబంధములు ఉద్దేశ్యములు శూన్యములే.

2. చాలామట్టుకు జనులకు అధికారి/సమాజ నిర్దేశానుసారం ప్రవర్తించుట తమను గురించి స్వయంగా యోచించుటకంటె ఎక్కువ సులభం.

3. పూర్తిగా వ్యక్తి కేంద్రంనుండి వేరుగా నియోజితమైన జీవనం సృజనాత్మకం/ఫలదాయకం కాజాలదు.

4. మనుష్యునికి ఇంకొక రెవ్వరున్ను ప్రతిష్ఠ / స్వతంత్రతను ఇవ్వజాలరు; తనకోసం దానిని తానే స్వయంగా పొందవలెను.

5. ప్రజలయొక్క భావనాత్మక/నైతికదృష్టి కోణాలందలి మార్పులు పెద్ద మంచుదిబ్బ కరుగుగతి యంతటి మాంద్యం మరియు అంతటి అప్రతిరోధ్యం కూడ.

6. మానవ మనస్సునందు ఈశ్వరుడు / మంచియొక్క సందర్భంలో అపసవ్యమైన భావ భావన పూర్తిగా కల్పితమై యున్నది.

7. కృప / కృతజ్ఞత అన్నిటికంటె అతి ఖారు మానవ గుణమని చెప్పబడింది.

8. మానవుని మరియు సృష్టిమధ్య బిర్రు వలె మానవుని మరియు మానవుని మధ్య బిర్రు వ్యథ / వికాసముకు మూలము.

9. మూలతః—మనము స్మృతులు / తప్పులయొక్క ఉత్పాదనయని రూఢిగా మనము భావింతుము.

10. ఇతిహాసమందు అన్నిటికంటె అతి దారుణ తప్పులు / హత్యలలో కొన్ని తెలిపియున్న వివేకపూర్ణ సవ్య నిర్ణయాం ననుసరించబడియే జరిగినవి.

11. అవకాశములు / వ్యక్తిత్వాలు అధికాంశలో మనం స్వయంగా కల్పించుకొనేవే అని గుర్తుంచుకొనవలెను.

12. ఏ మానవ జీవియున్ను తన వంశం తన స్వయం జాతి / ధర్మం తన కాలం సందర్భమున స్వతంత్రుడై యుండడు.

13. ఈశ్వరవృథ్విలో మనము అన్నిటికంటె అధిక అశాంత/నిర్దయ ప్రాణులమై యున్నాము.

14. ఒక అన్వేషిత ప్రతిభ/సత్యం సహితం, దాని విలువ ఇంకా అనంతర అన్వేషణ ప్రకటనయగువరకు మరియు ప్రయోగమునకు వచ్చేవరకు దీర్ఘకాలం అపరిచితమై యుండవచ్చును.

15. సమయ సమయములందు మన సౌభాగ్యం లెక్కగొనకుండా మానవ దుర్బలత / దుష్టత్వం మార్పు చెందజాలనట్టి యదార్థమై యున్నది.

16. ఒక వనిత/శబ్దం మీ మిత్రుని కోల్పోవజేయగలదు. లేక యుద్ధమునకు సహితం కారణం కాగలదు.

No. 80 : 16 CLUBS

(1) In human relations motives are empty unless accompanied by the relevant **Actions / Emotions.**

(2) It is easier for most men to be guided by **Authority / Society** than to think for themselves.

(3) A life which is wholly planned from a centre outside the individual cannot be **Creative / Productive.**

(4) No one can give a man **Eminence / Independence;** he must find it for himself.

(5) Changes in the **Emotional / Moral** attitudes of a people are as slow as the movement of a glacier and as irresistible.

(6) The mind of mankind has utterly misconceived **God / Good.**

(7) **Grace / Gratitude** has been called the most uncommon human virtue.

(8) Tension between man and man like tension between man and nature, is a source of **Grief / Growth.**

(9) Indeed we feel ourselves to be in essence the child of our **Memories / Mistakes.**

(10) Some of the worst **Mistakes / Murders** in history have followed consciously decisions.

(11) **Opportunities / personalities** it must be remembered, are largely of our own making.

(12) No human being is independent of his ancestry, his **Race Religion,** his age

(13) We have become the most **Restless / Ruthless** creatures on God's planet

(14) The value of even a discovered **Talent / Truth** may lie for a long time unknown, till some further discovery brings it into notice and use.

(15) Regardless of our good fortune from time to time human **Weakness / Wickedness** is a fact which cannot be altered-

(16) **A Woman Word** can lose a friend or even cause a wan.

లిటిక్విష్ క్లూలు అన్నియు రచయితల రచనల నుండి గ్రహించబడినవి. అవి వేనికవే పూర్తి అర్థములు గలవి. ఒక్కొక్క క్లూకు మారు పదములు అక్షరక్రమమున యేర్పాటు చేయబడినవి. మొదటి మారు పదముల యొక్క అక్షరక్రమమున క్లూలన్నియు యేర్పాటు చేయబడినవి. లిటిక్విష్ సీక్రెట్ అఫిషియల్ సొల్యూషనుతో రచయితల పేర్లు, వారి రచనల పేర్లు ప్రకటింపబడును.

ఉద్యోగవిన్యాసాలు

తనా? లేక నాన్నా ??

నాన్నకేం పట్టింది? కొడుకు పెద్ద సంపాదనపరుడయ్యాడన్న దీమాతో కాలుమీద కాలేసుకూర్చుంటాడు. బాధపడేది తనుకదా!

'మామయ్యా! నా ఆశల్ని ధ్వంసంచేసేశావ్? ఉద్యోగాన్ని ఎరచూపి నన్ను లాగేస్తున్నావ్. కాలేజీలో చేరాలన్న నా కోరికను మొదలంటా పెకలించేస్తున్నావ్' నాకళ్లల్లో నీళ్లు తిరిగాయి.

అంత పెద్ద వుద్యోగం దొరుకుతుంటే నాన్న తనని చదివిస్తాడా? ఊహూం. ఒకవేళ తను వుద్యోగం చెయ్యను, చదువుకుంటానంటే...! ఊర్కోడు. ఆ మాటంటేనే తంతాడు.

'చిక్కుకున్నాను మామయ్యా! చిక్కుకున్నాను. నువ్వేసిన వలలో చిక్కుకున్నాను. మొత్తానికి రాజకీయనాయకుడి పనిపించుకున్నావ్. నా ఆశల్ని ధ్వంసంచేసి కూడా ఏదో మహోపకారం నాకు చేసినట్టు రేపట్నుండి పోజులు కొడ్తావ్. అంతేకదూ? అవును...అంతే...అంతే. నేను వట్టి యిడియట్ని. ఫూల్ని.

ఆలోచనల్తో యింటికిచేరాను. గుమ్మంలో అడుగుపెట్టానో లేదో అప్పుడే నాన్న ఆ వార్తను అమ్మచెవులో పడేసాడు. యిక ఆ వార్త బ్రాడ్‌కాస్టు కావడమే తరువాయి.

మరునాడుదయం ఆ జాబ్‌కి అలా వెళ్ళొద్దాం కదా అని బయల్దేరాను.

మురళి పుస్తకాలు పట్టుకుని వెళ్లిపోతుంటే పిల్చాను. వెనుతిరిగి చూసి, నన్ను గుర్తుపట్టి వచ్చాడు.. పరీక్షగా చూసాను వాడ్ని.

నేరోకట్ పేంటు, టైట్‌షర్టు, చేతిలో నోటుబుక్కు, దాంతో పాటు టెక్స్టుబుక్కు, పెదాలమధ్యన అందంగా సిగిరెట్, కర్లింగ్ క్రాఫ్... ముమ్మూర్తులా కాలేజీ స్టూడెంటులాగున్నాడు.

'ఏరా, ఎడ్మిట్ అయ్యావా?' ప్రశ్నించాను.

'అవబోతున్నాను' అన్నాడు కాలేజీ స్టూడెంటులా పోజుకొడూ. తరువాత నా ముఖంలోకి సానుభూతిగా చూస్తూ—

'నీ కుద్యోగం దొరికిందటగా?' అన్నాడు.

'ఊఁ' అన్నాను వాడివైపు అసూయగా చూస్తూ.